NORAKSTS
Lieta Nr.A42597908
A3370-09/3

**SPRIEDUMS**
**Latvijas tautas vārdā**

Rīgā 2009.gada 18.decembrī
Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Suipe

piedaloties pieteicējai *J.E.*,
atbildētājas – Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes pārstāvei *J.B.*,
trešajai personai *A.Z.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *J.E.* (turpmāk – pieteicēja) pieteikumā par pienākuma uzlikšanu Rīgas domei (turpmāk arī atbildētājs) izdot administratīvo aktu par *A.Z.*, *V.Č.* saukšanu pie administratīvās atbildības, nelikumīgās būves – barjeras, baseina Rīgā, */adrese/* nojaukšanu, atveseļošanās kompleksa „Pasaka" un veļas mazgātavas Rīgā, */adrese/* , darbības pārtraukšanu.

**A p r a k s t o š ā d a ļ a**

[1] 2008.gada 12.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2008.gada 1.februāra lēmumu Nr.DA-08-353-ap, Nr.DA-08-354-ap, Nr.DA-08-14-ap, Nr.DA-08-356-ap atcelšanu un administratīvo aktu izdošanu.

2008.gada 9.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Rīgas domes 2008.gada 8.maija lēmumu Nr.1-43/RD-489-ap, Nr.1-43/RD-08-486-ap, Nr.1-43/RD-08-488-ap, 2008.gada 10.maija lēmuma Nr.1-43/RD-08-494-ap atcelšanu un administratīvo aktu izdošanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2009.gada 30.oktobra lēmumu abas lietas apvienotas vienā tiesvedībā.

[2] Pieteicēja 2007.gada 16.oktobrī iesniedza Rīgas pilsētas būvvaldei vairākus lūgumus, lūdzot pieņemt lēmumu par pirts ekspluatācijas pārtraukšanu Rīgā, */adrese/* namā un saukt pie administratīvās atbildības SIA „Otto Šnaiders", veļas mazgātavas darbības pārtraukšanu un uzņēmuma saukšanu pie administratīvās atbildības, veselības centra „Pasaka" baseina izbūves likumību, veselības centra darbības pārtraukšanu, administratīvā soda piemērošanu *A.Z.* par nelikumīgas būves – barjeras uzstādīšanu un nelikumīgās būves nojaukšanu.

Rīgas pilsētas būvvalde atteicās apmierināt pieteicējas 2007.gada 16.oktobra iesniegumos izteiktos lūgumus. Pieteicēja atteikumus apstrīdēja Rīgas domes Pilsētas attīstības departamentā.

Rīgas domes Pilsētas attīstības departaments ar 2008.gada 1.februāra lēmumiem Nr.DA-08-353-ap, Nr.DA-08-354-ap, Nr.DA-08-14-ap, Nr.DA-08-356-ap atteica administratīvo aktu izdošanu. Pieteicēja minētos lēmumus apstrīdēja Rīgas domē.

Ar Rīgas domes 2008.gada 8.maija lēmumiem Nr.1-43/RD-489-ap, Nr.1-43/RD-08-486-ap, Nr.1-43/RD-08-488-ap, un 2008.gada 10.maija lēmumu Nr.1-43/RD-08-494-ap pieteicējai atteikts izdot labvēlīgus administratīvos aktus sakarā ar to, ka administratīvā akta izdošanai nav pamata.

[3] Pieteikumā tiesai pieteicēja norāda, ka Rīgas domes 2008.gada 8.maija lēmumi Nr.1-43/RD-489-ap, Nr.1-43/RD-08-486-ap, Nr.1-43/RD-08-488-ap, 2008.gada 10.maija lēmums Nr.1-43/RD-08-494-ap atzīstami par prettiesiskiem un nepamatotiem saskaņā ar turpmāk minēto.

[3.1] Rīgas dome 2008.gada 8.maija izdotajā administratīvajā aktā Nr. 1-43/RD-08-486-ap, Nr.1-43/RD-08-488-ap, Nr.1-43/RD-489-ap un Nr.1-43/RD-08-494-ap nav pamatoti secinājusi, ka Rīgas pilsētas Būvinspekcija ar savu vēstuli nenodibina, negroza, nekonstatēt vai neizbeidz konkrētas tiesiskās attiecības ar iesniedzēju un tādejādi nav radītas tiesiskās sekas.

Pieteicēja vērsās Rīgas pilsētas Būvinspekcijā par administratīvā akta izdošanu, nevis pēc informācijas sniegšanu.

[3.2] Rīgas dome nav izvērtējusi pieteicējas sūdzību pēc būtības un nav ņēmusi vērā to, Rīgas pilsētas Būvinspekcijas ir atzinusi, ka Rīgā, */adrese/* puspagrabā stāvā esošās telpas zem dzīvokļa Nr.58 ir izstādītas divas veļas mazgājamās mašīnas un telpa tiek izmantota kā veļas mazgātava. Pieteicēja uzskata, ka konstatējot šos pārkāpumus Rīgas pilsētas Būvinspekcijai bija jāpieņem lēmums par veļas mazgātavas ekspluatācijas pārtraukšanu un jāuzliek administratīvais sods par konstatētiem pārkāpumiem.

Rīgas pilsētas Būvinspekcija ir sastādījusi tikai atzinumu un informējusi uzņēmumu, ka ir nepieciešams iesniegt šis telpas inventarizācijas lietu. Būvinspekcija nav ņēmusi vērā pārējo mājas līdzīpašnieku viedokli un intereses. Šī veļas mazgātava ir izbūvēta nelikumīgi, tā rada būtiskus traucējumus pārējai mājas daļai. Šai telpā nav pietiekama izstrādāta ventilācija un šis objekts nav nodots ekspluatācijā. Šī veļas mazgātava nelikumīgi ir pieslēgušies pie mājas komunikācijām.

Pieteicēja uzskata, ka Rīgas domei bija pienākums izdot administratīvo aktu, piemērojot administratīvo sodu *V.Č.*, kā arī pieņemt lēmumu par veļas mazgātavas darbības pārtraukšanu.

[3.3] Pieteicēja lūdza Rīgas pilsētas būvinspekciju uzlikt administratīvo sodu *A.Z.*, kā arī pieņemt lēmumu par nelikumīgās būves nojaukšanu.

Rīgas dome nav izvērtējusi iesniegumu pēc būtības par caurbrauktuvē Rīgā, */adrese/* uzstādīto barjeru.

Pieteicēja norāda, ka barjeru ir uzstādījis *A.Z.*, kurš sevi dēvē par mājas pārvaldnieku. Šādas pilnvaras es kā nama līdzīpašniece, neesmu viņam piešķīrusi. *A.Z.*, uzliekot šo barjeru, ir liedzis, man kā mājas līdzīpašniekam iekļūt savas mājas pagalmā, tādejādi liedzot iespēju pilnvērtīgi izmantot savu īpašumu. Ar savu rīcību *A.Z.* ir ierobežojis manas īpašuma tiesības.

Pieteicēja uzskata, ka Rīgas domei bija pienākums izdot administratīvo aktu, piemērojot administratīvo sodu *A.Z.*, kā arī pieņemt lēmumu par nelikumīgās būves nojaukšanu.

[3.4] Pieteicēja lūdza uzlikt administratīvo sodu SIA „Otto Sneiders". kā arī pieņemt lēmumu par kosmētiskā salona „Antīkās pirtis" pārtraukšanu līdz brīdim, kamēr SIA „Otto Sneiders" saskaņos ar mājas līdzīpašniekiem pirts pieslēgšanu pie mājas komunikācijām.

Rīgas dome nav izvērtējusi iesniegumu pēc būtības.

Kā jau Rīgas pilsētas Būvinspekcija bija atzinusi, kosmētiskais salons „Antīkās pirtis", kas pieder SIA „Otto Šneiders", Rīgā, */adrese/* darbojas nelikumīgi, nav tehniskas dokumentācijas, telpu plānojums neatbilst akceptētajam būvprojektam.

Konstatējot šos pārkāpumus Rīgas pilsētas Būvinspekcijai bija jāpieņem lēmums par pirts ekspluatācijas pārtraukšanu līdz brīdim, kamēr SIA „Otto Šneiders" saskaņos ar mājas līdzīpašniekiem pirts pieslēgšanu pie mājas komunikācijām un jāuzliek administratīvais sods par konstatētiem pārkāpumiem.

Rīgas pilsētas Būvinspekcijai, kā arī Rīgas domes Pilsētas attīstības departamentam bija jāņem vērā arī pieteicējas, kā līdzīpašnieka viedoklis un pieteicējas

tiesības izmantot manu īpašumu. SIA „Otto Šneiders" saskaņotajā projektā bija paredzēti divi ūdens rezervuāri, kurus ir jāuzpilda nakts stundās, bet vai nu tie nav izbūvēti atbilstoši projektam jeb arī tie netiek pildīti nakts stundās. Manā dzīvoklī, kurš atrodas piektā sestā stāvā regulāri nav ūdens. Līdz ar to tiek ļoti traucēta mana ikdienas dzīve, man nav iespējams izmazgāt veļu, kā arī veikt citas ikdienas darbības.

Kosmētiskais salons „Antīkās" pirtis ir nelikumīgi pieslēdzies pie mājas komunikācijām tādejādi nodarot zaudējumus citiem mājas līdzīpašniekiem.

Pieteicēja uzskata, ka Rīgas domei bija pienākums izdot administratīvo aktu, piemērojot administratīvo sodu SIA „Otto Šneiders", kā arī pieņemt lēmumu par kosmētiskā salona „Antīkās pirtis" pārtraukšanu līdz brīdim, kamēr SIA „Otto Šneiders" saskaņos ar mājas līdzīpašniekiem pirts pieslēgšanu pie mājas komunikācijām.

[3.5] Pieteicēja vērsās Rīgas pilsētas Būvinspekcijā ar lūgumu izdot administratīvo aktu, uzliekot administratīvo sodu atveseļošanās kompleksam „Pasaka"; pieņemot lēmumu par atveseļošanās kompleksa „Pasaka" darbības pārtraukšanu; pieņemot lēmumu par nelikumīgās būves nojaukšanu.

Rīgas dome nav izvērtējis manu iesniegumu pēc būtības.

Pieteicēja nepiekrīt Rīgas pilsētas Būvinspekcijas atzinumam, ka atveseļošanās kompleksam „Pasaka", kurs atrodas */adrese/* , Rīgā, ir saskaņots būvprojekts un objekts ir nodots ekspluatācijā, līdz ar to nav konstatējami pārkāpumi.

Atveseļošanās kompleksa „Pasaka" īpašnieki nav saskaņojuši ar pārējiem līdzīpašniekiem. Ir izbūvējuši nelikumīgi baseinu, kā arī pieslēgušies mājas komunikācijām. Tāpat nav veiktas nekādas saskaņošanas attiecībā uz ķieģeļa vienstāvu būvi, kas ir izbūvēta kā ieeja saunā.

Baseina izbūvē ir radījusi būtiskus traucējumus pieteicējai, kā dzīvokļa īpašniecei. Šī baseina izbūves rezultātā pieteicējai vairs regulāri nav ūdens. Mājas komunikācijas lielās slodzes dēļ vairs nespēj nodrošināt ūdens piegādi visiem dzīvokļiem.

Uzņēmumam nav saskaņota būvprojekta par baseina izbūvi, tāpat nav saskaņots un izstrādāts mājas komunikāciju projekts. Būvprojektā, kurš it kā ir saskaņots, nav minēts tāds jēdziens kā „baseins". Līdz ar to šis baseins ir uzbūvēts nelikumīgi. Līdz ar to pastāvīgi tiek radīti gan materiāli, gan morāli zaudējumi.

Pieteicēja uzskata, ka Rīgas domei bija pienākums izdot administratīvo aktu, piemērojot administratīvo sodu atveseļošanās kompleksam „Pasaka"; pieņemot lēmumu par atveseļošanās kompleksa „Pasaka" darbības pārtraukšanu; pieņemot lēmumu par nelikumīgās būves nojaukšanu.

[4] 2008.gada 14.jūlijā saņemti atbildētāja paskaidrojumi. Paskaidrojumos atbildētājs tiesai nepiekrīt pieteikumā norādītajam pamatojoties uz lēmumos minētajiem argumentiem.

[4.1] Pieteicēja 2008.gada 11.martā iesniegusi sūdzību par *A.Z.* rīcību, uzstādot caurbrauktuves barjeru mājas Rīgā, */adrese/* . *A.Z.*, tādējādi, ierobežojis pieteicējas kā mājas kopīpašnieces tiesības brīvi lietot īpašumu. Pieteicēja lūdz administratīvi sodīt *A.Z.* un pieņemt lēmumu par nelikumīgas būves nojaukšanu.

Saskaņā ar Būvniecības likuma 1.panta 3.punktu būve ir būvniecības procesā radies ar zemi saistīts veidojums, kam ir noteikta funkcija. Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumu Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk – Vispārīgie būvnoteikumi) 112.punkts noteic, ka pirms būvdarbu uzsākšanas pasūtītājs saņem būvvaldes izsniegtu būvatļauju.

Kā atzīts Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 22.jūnija spriedumā lietā SKA-255, administratīvā akta viena no pazīmēm ir tiesisku seku radīšana. Saskaņā ar tiesību teorijā minēto būvniecības procesā būvvalde izdod šādus administratīvos aktus – lēmumu par būvniecības ieceri, plānošanas un arhitektūras uzdevumu, būvprojekta akceptu, būvatļauju, lēmumu par būves nodošanu ekspluatācijā.

Saņemot trešo personu sūdzības par nelikumīgu būvniecību, jāizvērtē, vai šo personu tiesības vai tiesiskās intereses var tikt būtiski aizskartas.

Ceļu satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu, tajā skaitā barjeru uzstādīšana un uzstādīšanas kontrole nav Rīgas pilsētas būvinspekcijas kompetencē. Līdz ar to, pamatots Rīgas pilsētas būvvaldes uzskats, ka uzstādītā barjera Rīgā, */adrese/* , ēkas caurbrauktuvē nav uzskatāma par būvi. Tā kvalificējama kā kustības organizācijas tehniskais līdzeklis. Līdz ar to, nav pamata labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

Papildus norādīts, ka nekustamais īpašuma Rīgā, */adrese/* , nav pašvaldības īpašums un jautājumi par satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu uzstādīšanu ir valsts akciju sabiedrības „Latvijas valsts ceļi" kompetencē.

Jā pieteicējai liegtas tiesības iekļūt īpašumā, viņa savas aizskartās tiesības var aizsargāt ceļot prasību vispārējās jurisdikcijas tiesā.

[4.2] 2008.gada 12.martā saņemts pieteicējas iesniegums par administratīvā soda piemērošanu *V.Č.* Rīgas pilsētas būvvaldes atzinums, ka atveseļošanās kompleksam „Pasaka" ir saskaņots būvprojekts un objekts nodots ekspluatācijā, nav pamatots, jo pieteicējai minētās būves darbības rezultātā ir traucēta ūdens piegāde.

2007.gada 12.novembrī veikta apsekošana un sastādīts atzinums, ka telpām Rīgā, */adrese/* , puspagrabā zem 58.dzīvokļa nav telpu grupas inventarizācijas lietas. *V.Č.* uzlikts pienākums iesniegt telpu grupas inventarizācijas lietu, lai varētu noteikt telpas izmantošanas funkciju.

Saskaņā ar Būvniecības likuma 17.panta pirmo daļu būvi drīkst izmantot tikai atbilstoši projektētajām funkcijām un vienīgi pēc pieņemšanas ekspluatācijā. Minētā likuma 30.panta pirmā daļa noteic, ka būvinspektoram ir tiesības apskatīt un pārbaudīt būves, apsekot tās, dot atzinumu, ja nepieciešams – norādījumus par konstatēto pārkāpumu novēršanu.

Par konstatēto pieteicējai sniegta atbilde, kas nav uzskatāma par administratīvo aktu.

[4.3] Pieteicēja lūdz piemērot administratīvo sodu SIA „Otto Šnaiders" un pārtraukt kosmētiskā salona „Antīkās pirtis" darbību.

2007.gada 12.novembrī Rīgas pilsētas būvvaldes būvinspektors apsekoja kosmētisko salonu „Antīkās pirtis" un sastādīja atzinumu, ka telpu plānojums neatbilst akceptētajam būvprojektam par kosmētiskā salona paplašināšanu (telpa Nr.32 pārbūvēta par saunu). *V.Č.* uzlikt pienākums sakārtot dokumentāciju vai atjaunot telpas iepriekšējā stāvoklī. *V.Č.* paskaidroja, ka sauna tiks demontēta. Telpa Nr.31 izbūvēta atbilstoši būvprojektam un nodota ekspluatācijā.

Pieteicējai sniegta atbilde, informējot par pārbaudes rezultātiem. Minētā atbilde nav administratīvais akts.

[4.4] Pieteicēja lūdz pārtraukt atveseļošanās kompleksa „Pasaka" darbību, izdot lēmumu par nelikumīgās būves nojaukšanu. Pieteicējas ieskatā baseins uzbūvēts nelikumīgi, kā dēļ ir traucēta ūdens apgāde, atveseļošanās kompleksa nodošana ekspluatācijā ir apšaubāma, jo SIA „Otto Šneiders" pieder divi objekti, kas atrodas vienā adresē.

2007.gada 20.novembrī veikta pārbaude puspagraba telpās Rīgā, */adrese/* , zem 58.dzīvokļa un konstatēts, ka būve atbilst saskaņotajam būvprojektam, telpas nav pārplānotas un telpu funkcijas, tajā skaitā baseins, atbilst būvprojektā norādītajam. Objekts nodots ekspluatācijā.

Pieteicējai sniegta atbilde, kas nav administratīvais akts.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja pieteikumu uzturēja saskaņā ar pieteikumā norādītajiem argumentiem, papildus iesniedzot prasījumu par tiesāšanās izdevumu atmaksāšanu.

[6] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasījumu neatzina saskaņā ar pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumos minēto.

Trešā persona pieteicējas prasījumu par barjeras nojaukšanu Rīgā, */adrese/* nama iebrauktuvē neatzina, paskaidrojot, ka barjera uzstādīta 2003.gadā un līdz šim pieteicējai pret to pretenziju nebija. Trešās personas ieskatā pieteicējai nav tiesību uz zemi mājas pagalmā, jo viņa, pērkot dzīvokli, iegādājusies tikai zemi zem mājas. Lēmums par barjeras uzstādīšanu pieņemts dzīvokļu īpašnieku sapulcē, jo izveidota privāta maksas stāvvieta.

**Motīvu daļa**

[7] Ņemot vērā lietā esošos dokumentus un noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa secina, ka daļā pieteikums nav pamatots, bet daļā tiesvedība izbeidzama.

[8] Izvērtējot lietas materiālus, tiesa konstatē turpmāk minēto.

[8.1] 2007.gada 12.novembrī Rīgas domes Rīgas pilsētas būvinspekcija sniedza atzinumu Nr.5-14-DA-07-627-atz par būves pārbaudi puspagraba telpām */adrese/*, Rīgā, LV-1011 (lietas pirmais sējums, 83.lapa). Atzinumā konstatēts, ka Rīgā, */adrese/* , puspagrabā zem 58.dzīvokļa esošās telpās uzstādītas veļas mazgājamās mašīnas un telpa tiek izmantota kā veļa mazgātava. Netika uzrādīta puspagraba telpu grupas inventarizācijas lieta, kura jāiesniedz līdz 2008.gada 18.janvārim. *V.Č.* sniedza paskaidrojumu – puspagraba telpas tiek izmantotas ģimenes vajadzībām veļas mazgāšanai.

[8.2] 2008.gada 6.maijā Rīgas domes Rīgas pilsētas būvinspekcija sniedza atzinumu Nr.5-14-DA-08-318-atz par būves pārbaudi */adrese/*, Rīgā, LV-1011 (lietas pirmais sējums, 103.lapa). Atzinumā konstatēts, ka Rīgā, */adrese/* , puspagrabā zem 58.dzīvokļa atrodas kosmētiskais salons „Antīkās pirtis", telpā Nr.32 daļēji demontēta sauna. Telpas kadastrālās uzmērīšanas lietā uzrādītas kā saimnieciskās telpas, telpu grupa sadalīta atsevišķās trijās telpās, netika uzrādīti starpsienu izbūves likumību apliecinoši dokumenti. Līdz 2008.gada 10.jūnijam jādemontē sauna un jānovērš nelikumīgā būvniecība. *V.Č.* paskaidroja, ka sauna netiek ekspluatēta, tā tiks demontēta. Nelikumīgā būvniecība tiks novērsta.

2007.gada 12.novembrī Rīgas domes Rīgas pilsētas būvinspekcija sniedza atzinumu Nr.5-14-DA-07-626-atz par būves pārbaudi kosmētikas salonam „Antīkās pirtis" (lietas pirmais sējums, 104.lapa). Atzinumā norādīts, ka Rīgā, */adrese/* , puspagraba telpās atrodas kosmētiskais salons „Antīkās pirtis", telpa Nr.32 pārbūvēta nelikumīgi par saunu, telpa Nr.31 tehnisko iekārtu novietne atbilst būvniecības prasībām.

[8.3] 2008.gada 1.decembrī veikta barjeras apsekošana Rīgā, */adrese/* (lietas otrais sējums, 185., 186.lapa).

[9] Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pieteicēja kā kopīpašniece vērsusies ar sūdzībām par nama Rīgā, */adrese/* , puspagraba telpās esošo būvju likumības izvērtēšanu, jo *V.Č.*, kā arī SIA „Otto Šneiders" lietošanā esošās telpās izbūvētas būves, kuru darbības rezultātā pieteicējas dzīvoklī radušies ūdens padeves traucējumi. Pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumos ir lūgusi piemērot vainīgajām personām administratīvos sodus, kā arī uzdot administratīvos aktus par atveseļošanās kompleksa „Pasaka", veļas mazgātavas darbības pārtraukšanu, nelikumīgās būves – baseina un barjeras nojaukšanu.

Līdz ar to, tiesa secina, ka pieteicējas prasījums ir par administratīvo aktu izdošanu – personu saukšanu pie administratīvās atbildības, patvaļīgas būvniecības konstatēšanu un lēmuma pieņemšanu par patvaļīgi uzbūvētā nojaukšanu, uzņēmumu darbības pārtraukšanu.

**I**

[10] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 152.pantu būvniecības noteikumu pārkāpšana ir administratīvais pārkāpums, kas kvalificējams atbilstoši minētā panta atsevišķās daļās iekļautajiem pārkāpuma sastāviem.

Tādējādi gan iestādei, gan tiesai attiecībā uz iesniegumiem par administratīvajiem pārkāpumiem ir jāpiemēro speciālais regulējums, kas paredzēts LAPK.

Pieteicējas iesniegumi attiecas uz četriem dažādiem iespējamiem pārkāpumiem, no kuriem katrs iesniegums atsevišķi ir atzīstams par LAPK 238.[1] panta pirmajā daļā minēto pieteikumu, kuru saņemot, iestādei jārīkojas atbilstoši šajā pantā noteiktajam attiecībā uz lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā (jāsastāda protokols vai jāpieņem viens no LAPK 238.[1] panta pirmajā daļā minētajiem lēmumiem).

Saņemot pieteikumu, iestādei ir jārīkojas saskaņā ar LAPK 238.[1] pantu attiecībā uz lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā, bet, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, saskaņā ar LAPK 272.pantu ir jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[11] Saskaņā ar Būvniecības likuma 7.panta pirmās daļas 4.punktu vietējās pašvaldības kompetencē ir kontrolēt, kā būvniecības dalībnieki ievēro šā likuma un citu būvniecību reglamentējošo normatīvo aktu prasības, un nodrošināt būvniecības procesa tiesiskumu savā administratīvajā teritorijā. Panta otrā daļa noteic, ka būvniecības pārzināšanai un kontrolei vietējās pašvaldības savā administratīvajā teritorijā izveido būvvaldes.

LAPK 231.[2] panta pirmā daļa paredz, ka šā kodeksa 152.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas izskata pašvaldību būvvaldes.

[12] Atbilstoši LAPK 279.pantam lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā var pārsūdzēt persona, par kuru tas pieņemts, kā arī cietušais. Saskaņā ar LAPK 261.panta pirmo daļu cietušais ir persona, kurai ar administratīvo pārkāpumu ir nodarīts morāls, fiziska vai mantisks kaitējums. Panta otrā daļa cita starpā tāpat paredz tiesības cietušajam pārsūdzēt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

No lietas apstākļiem izriet, ka pieteicēja, norādot iestādei uz nodarīto kaitējumu, var tikt atzīta par cietušo administratīvā pārkāpuma konstatēšanas gadījumā, kā arī var pārsūdzēt administratīvās lietvedības sakarā pieņemtos lēmumus, tajā skaitā, arī lēmumus atteikties uzsākt lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās.

[13] Saskaņā ar LAPK 238.[1] panta trešo daļu iestādes lēmumu atteikties uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var apstrīdēt augstākā iestādē trīsdesmit dienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas. Ja nav augstākas iestādes vai tā ir Ministru kabinets, lēmumu var pārsūdzēt administratīvajā rajona tiesā. Administratīvās rajona tiesas nolēmums ir galīgs.

Konkrētajā lietā pieteicēja 2007.gada 16.oktobrī iesniedza vairākas sūdzības ar lūgumu uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību. Uz iesniegumiem atbildes sniedza Rīgas pilsētas būvinspekcija, atbildes pieteicēja apstrīdēja Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta direktoram.

Tiesa atzīst, ka būvinspekcijas sniegtās atbildes pēc sava satura un būtības ir iestādes atteikums uzsākt lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās (LAPK 238.[1] panta pirmās daļas 2.punkts).

[14] Saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar uzsākt, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[14.1] Pieteicējas ieskatā *A.Z.* ir uzstādījis nelikumīgi barjeru */adrese/* nama iebrauktuvē, kas uzskatāma par patvaļīgu būvniecību.

Rīgas pilsētas būvvalde konstatēja, ka minētā barjera nav uzskatāma par būvi Būvniecības likuma izpratnē un tās uzstādīšanai nav nepieciešams saskaņots būvprojekts un būvatļauja.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka 2007.gada 12.jūlijā *A.Z.* ievēlēts par nama */adrese/* apsaimniekotāju (lietas pirmais sējums, 149.-151.lapa). Kā paskaidroja *A.Z.*,

barjera uzstādīta, lai regulētu autotransporta kustību mājas pagalmā. Pieteicēja tiesas sēdē norādīja, ka viņai uzstādītā barjera netraucē, jo viņa mājas pagalmu neizmanto kā autostāvvietu. Pieteicējas ieskatā strīds par barjeras nojaukšanu ir principa jautājums.

Tiesa konstatē, ka 2008.gada 1.decembrī Rīgas pilsētas būvvalde apsekojusi objektu – barjeru Rīgā, */adrese/* (lietas otrais sējums, 185., 186.lapa). No lietā esošajām fotofiksāžām tiesa konstatē, ka uzstādītā barjera nav uzskatāma par ēkas sastāvdaļu Būvniecības likuma 1.panta 12.punkta izpratnē. Proti, tā nav būvniecības procesā radies ar zemi saistīts veidojums ar noteiktu funkciju. Tiesas ieskatā uzstādīto barjeru iespējams jebkurā laikā demontēt, neietekmējot ēkas stāvokli. Līdz ar to, arī pati ēka nav uzskatāma par būvi, kurā veikta patvaļīga būvniecība.

Tādējādi, tiesa secina, ka nav konstatējams kāds no LAPK 152.pantā minētajiem administratīvo pārkāpumu sastāviem.

Pieteicēja ir izteikusi lūgumu izvērtēt *A.Z.* iesniegtos dokumentus par mājas pārvaldnieka ievēlēšanu un mājas iekšējā pagalma lietošanas noteikumus. Tiesa norāda, ka minētie dokumenti ir civiltiesiska rakstura saistības, kuru izvērtēšana nav administratīvās tiesas kompetencē.

[14.2] Pieteicējas ieskatā *V.Č.* saucama pie administratīvās atbildības par veļas mazgātavas patvaļīgu izbūvi, kā arī par SIA „Otto Šneiders" nelikumīgo pirts ekspluatāciju un veselības centra „Pasaka" izbūvēto baseinu.

Kā izriet no lietas apstākļiem, *V.Č.* ir SIA „Otto Šneiders" valdes locekle un veselības centrs pieder SIA „Otto Šneiders".

Pieteicēja vairākkārt vērsusies Rīgas pilsētas būvvaldē, sūdzoties par pirts un skaistumkopšanas salona darbību */adrese/* nama puspagrabā (lietas pirmais sējums, 179., 182.-184., 187.-189., 191., 193., 194., 196., 200., 201.lapa).

No Rīgas pilsētas būvvaldes sniegtajā atbildēm pieteicējai izriet, ka SIA „Otto Šneiders" piederošās telpas apsekotas 2005.gada 24.maijā un pārkāpumi nav konstatēti (lietas pirmais sējums, 197.lapa), 2006.gada 22.novembrī – sastādīts atzinums par sertificēta speciālista slēdziena iesniegšanu par ūdens apgādes sistēmas trūkumiem, pārbūve kopš 2005.gada 28.aprīļa nav veikta (lietas pirmais sējums, 190.lapa).

2007.gada 11.aprīlī pieteicēja informēta, ka divas pirtis Lāčplēša ielā 12 pieņemtas ekspluatācijā 1998.gada 21.augustā, projektā paredzēts baseins un vienstāva piebūve – ieeja pirtī, *V.Č.* atkārtoti informēta par sertificēta speciālista slēdziena iesniegšanu (lietas pirmais sējums, 185., 186.lapa). Būvinspekcija saņēmusi SIA „Rīgas ūdens" vēstuli ar atzinumu, ka aukstā ūdens spiediens atbilst būvnormatīviem (lietas pirmais sējums, 181.lapa).

2007.gada 12.novembrī sastādīts atzinums par veļas mazgātavu (skat.[8.1]). 2009.gada 13.novembrī Rīgas pilsētas būvvalde informēja pieteicēju, ka *V.Č.* uzrādīja telpu tehniskās inventarizācijas lietu, kurā veļas mazgātava atzīmēta kā saimniecības telpa, nosūtīts paziņojums par telpu apsekošanas laiku (lietas pirmais sējums 205.lapa).

2008.gada 15.septembrī Rīgas pilsētas būvinspekcija atkārtoti norādīja pieteicējai, ka kosmētiskajam salonam un pirtij ir saskaņoti būvprojekti un objekti pieņemti ekspluatācijā. Vairākkārt veikta apsekošana un objektos pārbūve nav konstatēta, inženierkomunikāciju ekspluatācijas pārbaude nav būvvaldes kompetencē (lietas pirmais sējums, 167., 168.lapa).

2008.gada 8.augustā atkārtoti veikta puspagraba telpu apsekošana, pārkāpumi nav konstatēti (lietas pirmais sējums, 206.lapa).

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, nav konstatējams, ka *V.Č.* būtu veiksi patvaļīgu būvniecību vai kādu citu administratīvo pārkāpumu saskaņā ar LAPK 152.pantu.

Tādējādi, tiesa secina, ka, ņemot vērā [14.1], [14.2] punktā secināto, Rīgas pilsētas būvvaldei nebija pamata sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un nosūtīt to Rīgas pilsētas Administratīvajai komisijai lēmuma pieņemšanai administratīvā pārkāpuma lietā.

Līdz ar to, tiesa atzīst, ka pieteicējas prasījumi par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu pret *A.Z.* un *V.Č.* nav pamatoti.

**II**

[15] Vienlaikus tiesa konstatē, ka administratīvo pārkāpumu lietvedības vešana nav vienīgais pašvaldības ar normatīvajiem aktiem noteiktais uzdevums būvniecības kontroles jomā.

Pieteicēja pieteikumā tiesai lūgusi uzlikt par pienākumu iestādei pieņemt lēmumus par barjeras un baseina nojaukšanu.

[16] Saskaņā ar Būvniecības likuma 30.panta ceturto daļu, ja būvniecība notiek bez būvatļaujas vai neatbilst akceptētajam būvprojektam, būvinspektors uzdod nekavējoties pārtraukt būvdarbus līdz attiecīgās pašvaldības pieņemtā lēmuma izpildei.

Minētā panta piektā daļa noteic, ja būvinspektora konstatētos pārkāpumus ir iespējams novērst un būvniecību turpināt atbilstoši normatīvo aktu prasībām, pašvaldība, izvērtējot būvinspektora konstatētos pārkāpumus, var pieņemt vienu no šādiem motivētiem lēmumiem: 1) lēmumu par iespēju turpināt būvniecību, norādot nosacījumus būvniecības turpināšanai; 2) lēmumu par būvniecības radīto seku novēršanu (būves vai tās daļas nojaukšanu, iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu u.tml.).

No minētā izriet, ka vietējā pašvaldība pieņem lēmumu par būves nojaukšanu kā galējo līdzekli, ja būvinspektora konstatētos pārkāpumus nav iespējams novērst citādi.

Konkrētajā lietā būvinspektors vairākkārt apsekoja nama */adrese/* puspagraba telpas un konstatēja, ka atveseļošanās komplekss „Pasaka" izbūvēts saskaņā ar 1996.gada 27.maijā saskaņoto būvprojektu, telpas nav pārplānotas un to funkcijas atbilst būvprojektā norādītajam, tajā skaitā baseina un izejas mezgla izbūve. Objekts nodots ekspluatācijā 1997.gada 25.novembrī. Tiesa konstatē, ka arī 2007.gada 12.novembra atzinumā nav konstatēti pārkāpumi attiecībā uz ūdens uzkrāšanas tvertnēm (lietas pirmais sējums, 104.lapa).

Veikta arī uzstādītās barjeras apsekošana un konstatēts, ka tā nav atzīstama par būvi (skat.[14.1]). No lietas materiāliem tiesa nekonstatē, ka */adrese/* nama iebrauktuvē pagalmā uzstādītā barjera būtu uzskatāma par patvaļīgu būvniecību saistībā ar minēto ēku. Proti, tā nav pievienota ēkai kā tās sastāvdaļa, kā arī citādi varētu ietekmēt ēkas stāvokli.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Rīgas domei nebija pamata lemt par barjeras un baseina */adrese/* namā nojaukšanu un pieteicējas prasījums šajā daļā noraidāms.

[17] Tiesa konstatē, ka pieteicēja 2009.gada 30.novembra pieteikuma papildinājumos izteikusi prasījumu pieņemt lēmumu par vienstāvu ķieģeļu būves – ieejas mezgla nojaukšanu (lietas pirmais sējums, 155.lapa).

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka 2006.gada 17.oktobrī pieteicēja sūdzībā Rīgas pilsētas Administratīvajai komisijai ir norādījusi, ka piebūvēta ieeja pirtī, kas nav saskaņota ar ēkas īpašniekiem (lietas pirmais sējums, 193.lapa). Līdzīga sūdzība iesniegta Rīgas domes Pilsētas attīstības departamentam (lietas pirmais sējums, 182.-184., 187., 191.lapa), uz ko Rīgas pilsētas būvvalde 2006.gada 24.novembrī sniegusi atbildi, ka pārkāpumi nav konstatēti (lietas pirmais sējums, 181., 185., 190.lapa).

Uz pieteicējas 2007.gada 24.aprīļa sūdzību (lietas pirmais sējums, 179., 180.lapa) Rīgas domes Pilsētas attīstības departaments 2007.gada 23.maijā sniedza atbildi (lietas pirmais sējums, 176., 177.lapa).

Kā izriet no lietas apstākļiem, 1996.gada 27.maijā saskaņots būvprojekts, kurā paredzēta ieeja pirtī – vienstāvu piebūve pagalmā. Objekts pieņemts ekspluatācijā 1997.gada 25.novembrī.

No minētā tiesa secina, ka ne Rīgas pilsētas būvvalde, ne Rīgas domes Pilsētas attīstības departaments nekonstatēja būtiskas atkāpes no iepriekš saskaņotā būvprojekta. Līdz ar to, nebija pamata skatīt jautājumu par patvaļīgas būvniecības seku novēršanu.

Tādējādi, tiesa secina, ka nav pamata uzskatīt, ka piebūves – ieeja pirtī nama */adrese/* pagalmā izbūve, būtu atzīstama par patvaļīgu būvniecību. Līdz ar to, šajā daļā pieteicējas prasījums nav pamatots.

**III**

[18] Pieteicēja pieteikumā ir tiesai lūgusi uzlikt par pienākumu iestādei pieņemt lēmumus par atveseļošanās kompleksa „Pasaka" un veļas mazgātavas darbības pārtraukšanu.

Laikā, kad pieteicēja vērsās iestādē, bija spēkā likums „Par uzņēmumu, iestāžu un organizāciju darbības apturēšanu", uz kura piemērošanu norāda Ministru kabineta 1997.gada 1.jūlija noteikumu Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi" 165.punkts. Saskaņā ar to būvvalde var izdot rīkojumu par uzņēmējsabiedrības, uzņēmuma, iestādes, organizācijas, cita objekta, tā struktūrvienību vai iekārtu darbības, ēku un būvju celtniecības un ekspluatācijas vai produkcijas izlaides apturēšanu vai ierobežošanu normatīvu pārkāpumu gadījumā.

Likums „Par uzņēmumu, iestāžu un organizāciju darbības apturēšanu" zaudēja spēku 2008.gada 1.janvārī. Kā izriet no Saeimā iesniegtās likumprojekta „Par likuma "Par uzņēmumu, iestāžu un organizāciju darbības apturēšanas kārtību" atzīšanu par spēku zaudējušu" anotācijas, likuma terminoloģija ir būtiski novecojusi attiecībā pret Komerclikuma normām. Termins "uzņēmums" saskaņā ar Komerclikumu vairs nav tiesību subjekts, bet gan tikai objekts – organizatoriski saimnieciska vienība, kurā ietilpst komersantam piederošas ķermeniskas un bezķermeniskas lietas, kā arī citi saimnieciski labumi (vērtības), kurus komersants izmanto komercdarbības veikšanai (Komerclikuma 18.pants). Speciālajos normatīvajos aktos ir minēti dažādi tiesību subjekti un objekti, kuru darbību institūcijām ir tiesības apturēt. Ievērojot šo plašo subjektu un objektu loku, pret kuriem iespējams vērst darbības apturēšanu, nav iespējams tos visus aptvert ar vienu terminu, turklāt tā, lai ikvienam būtu skaidrs, tieši ko aptur katra konkrētā institūcija un kādos gadījumos. Katra subjekta vai objekta darbības apturēšanai ir sava specifika, tātad arī pati apturēšanas kārtība atšķiras. Lai novērstu Likuma iespējamās interpretācijas, saprotamāk ir noteikt institūcijas tiesības apturēt konkrētu tiesību subjekta vai objekta darbību, nevis vispārīgajā likumā, kurā nav iespējams visu detalizēti atrunāt, bet gan speciālajā likumā. Nepieciešamības gadījumā izdarīt grozījumus visos speciālajos likumos, nosakot, ka kompetentās iestādes izdotā administratīvā akta darbība netiek apturēta tā apstrīdēšanas vai pārsūdzēšanas gadījumā.

Izvērtējot Likuma un speciālo normatīvo aktu normas kopumā, piemērošanas procesā tiek radīta normu kolīzija. Pie tam Likumā noteiktās valsts pārvaldes funkciju veikšanas un izpildes pamatnosacījumi jau ir noteikti Valsts pārvaldes iekārtas likumā un Administratīvā procesa likumā. Realizējot savu darbību, komersanti un citi tiesību subjekti, kuriem ir saistošas speciālo normatīvo aktu normas, savā darbībā vadās pēc speciālajiem normatīvajiem aktiem, kas tieši reglamentē to darbības sfēru. Līdz ar to, atzīstot Likumu par spēku zaudējušu tiks samazināts piemērojamo normatīvo aktu daudzums, kā arī precizēta tiesību subjekta vai objekta darbības apturēšanas kārtība. Pašreiz komersantam nepieciešams piesaistīt kvalificētu juristu pakalpojumus, kas izvērtē Likuma, kā arī speciālo normatīvo aktu piemērošanas pamatu un iemeslus par darbības apturēšanu, kas īpaši apgrūtina mazos un vidējos uzņēmumus, kam nav šīs kapacitātes.

Likumprojekta mērķis ir atzīt par spēku zaudējušu likumu „Par uzņēmumu, iestāžu un organizāciju darbības apturēšanas kārtību" un paredzēt tiesisko regulējumu līdz jaunu normatīvo aktu pieņemšanai (skat. http://www.saeima.lv/saeima8/mek_reg.fre).

No minētā tiesa secina, ka ar likums "Par uzņēmumu, iestāžu un organizāciju darbības apturēšanas kārtību" atzīts par spēku zaudējušu", jo tas regulēja pārāk plašu kontrolējošo iestāžu darbību un tā terminoloģija ir novecojusi. Paredzēts, ka tajā iekļauto regulējumu iestrādās speciālajās tiesību normās.

Saskaņā ar Likuma "Par uzņēmumu, iestāžu un organizāciju darbības apturēšanas kārtību" 1.pantu dot rīkojumu (pieņemt lēmumu) par uzņēmuma darbības pilnīgu vai daļēju apturēšanu, ja pārkāptas būvniecību regulējošo normatīvo aktu prasības, var Valsts būvinspekcijas priekšnieks vai viņa vietnieki. Ar Ministru kabineta 2009.gada 29.maija rīkojumu Nr.352 Valsts būvinspekcija reorganizēta.

Būvniecības jomā speciālo tiesisko regulējumu satur Būvniecības likums, kurš paredz vienīgi būvinspektora tiesības apturēt būvdarbus, ja pārkāptas būvniecību regulējošo normatīvo aktu prasības.

Līdz ar to, tiesa secina, ka pieteicējai nav no objektīvajām tiesībām izrietošas subjektīvās tiesībās prasīt tiesai uzlikt par pienākumu iestādei pieņemt lēmumu par atveseļošanās kompleksa „Pasaka" un veļas mazgātavas darbības pārtraukšanu.

[19] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secina, ka tiesvedība šajā lietā izbeidzama saskaņā ar APL 282.panta 2.punktu.

**IV**

[20] Saskaņā ar APL 92.pantu ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

APL 93.panta pirmā daļa noteic, ka, iesniedzot iesniegumu par administratīvā akta vai faktiskās rīcības apstrīdēšanu, vienlaicīgi var prasīt atlīdzinājumu. Minētā panta otrā daļa noteic, ja administratīvo aktu vai faktisko rīcību var pārsūdzēt tiesā bez apstrīdēšanas vai ja zaudējumus vai kaitējumu nodarījusi augstāka iestāde apstrīdēšanas procesā, pieteikumā par administratīvā akta vai faktiskās rīcības pārsūdzēšanu vienlaicīgi var prasīt arī atlīdzinājumu.

Konkrētajā lietā pieteicēja 2009.gada 30.novembrī iesniedza prasījumu par personiskā un materiālā kaitējuma atlīdzinājumu Ls 20000 apmērā (lietas pirmais sējums, 155.lapa). No iesniegtajiem pieteikuma papildinājumiem izriet, ka atlīdzinājumu pieteicēja prasa par Rīgas pilsētas pašvaldības iestāžu amatpersonu necieņu pret pieteicēju, neatbildot uz viņas sūdzībām pēc būtības vairāk kā četru gadu garumā.

No minētā tiesa secina, ka pieteicējas ieskatā kaitējumu nodarījušas arī augstākas iestādes amatpersonas, neatbildot uz viņas apstrīdēšanas iesniegumiem pēc būtības. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka pieteicējai ir tiesības prasīt atlīdzinājumu vienlaicīgi ar iestādes amatpersonu rīcības pārsūdzēšanu.

[21] Kā izriet no iepriekš minētās APL 92.pantā iekļautās tiesību normas, kaitējuma un zaudējumu atlīdzinājumu var prasīt, ja tiek atzīts, ka iestādes pieņemtais lēmums vai faktiskā rīcība ir prettiesiska.

Konkrētajā lietā pieteicēja vairākkārt sūdzējās Rīgas pilsētas būvvaldē un Rīgas domes Pilsētas attīstības departamentā par patvaļīgu būvniecību nama */adrese/* puspagrabā. Rīgas pilsētas būvvalde un Rīgas domes Pilsētas attīstības departaments vairākkārt pieteicējai atbildēja, ka viņas sūdzības nav pamatotas.

Kā secināts šajā spriedumā, tiesa nav konstatējusi, ka nama */adrese/* puspagrabā būtu veikta patvaļīga būvniecība un Rīgas pilsētas pašvaldības iestādes būtu ignorējušas pieteicējas sūdzības.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka nav tiesiska pamata lemt par pieteicējai nodarīto personiskā kaitējuma vai mantisko zaudējumu atlīdzināšanu no Rīgas pilsētas pašvaldības.

[21] Saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.panta pirmo daļu mantiskais zaudējums šā likuma izpratnē ir katrs mantiski novērtējams pametums, kas cietušajam radies ar iestādes prettiesiska administratīvā akta vai prettiesiskas faktiskās rīcības dēļ. Minēta panta trešajā daļā ir noteikts, ka mantiskais zaudējums aptver arī izmaksas, kas saistītas ar juridisko palīdzību.

Lai personai rastos tiesība uz mantiskā zaudējuma atlīdzinājumu sakarā ar izmaksām par juridisko palīdzību, jākonstatē iestādes prettiesisks administratīvais akts vai prettiesiska faktiskā rīcība.

Pieteicēja 2009.gada 15.oktobrī iesniedza prasījumu atlīdzināt tiesāšanās izdevumus – zvērinātam advokātam izmaksāto summu Ls 354 par pieteikuma un blakus sūdzības sagatavošanu (lietas – pirmais sējums, 132.-134.lapa).

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pieteicēja 2008.gada 17.aprīlī iesniedza blakus sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 25.marta lēmumu. Administratīvā apgabaltiesa 2008.gada 13.jūnijā apmierināja pieteicējas blakus sūdzību.

2008.gada 9.jūlijā pieteicēja iesniedza blakus sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 26.jūnija lēmumu. Administratīvā apgabaltiesa pieteicējas blakus sūdzību apmierināja.

No minētā tiesa secina, ka izmaksas par zvērināta advokāta sagatavotajām blakus sūdzībām par Administratīvās rajona tiesas lēmumiem nav uzskatāmas mantisko zaudējumu Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma izpratnē. Savukārt, atlīdzināt zaudējumus par juridisko palīdzību, sagatavojot pieteikumu tiesai, nav tiesiska pamata (skat.[20]).

Tiesa norāda, ka arī pieteicējas prasījums par kompensācijas atlīdzināšanu par pierādījumu vākšanu Ls 5,80 apmērā un zvērināta tiesu izpildītāja sagatavoto aktu Ls 41,18 apmērā ir mantiskie zaudējumi, kuru atlīdzināšanai nav tiesiska pamata.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pieteicējas prasījums par mantiskā zaudējuma un personiskā kaitējuma atlīdzināšanu noraidāms.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 282.panta 2.punktu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1]panta trešo daļu, Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda:**

**izbeigt tiesvedību** daļā par pienākuma uzlikšanu Rīgas domei pieņemt lēmumu par atveseļošanās kompleksa „Pasaka” un veļas mazgātavas darbības pārtraukšanu Rīgā, */adrese/* nama puspagrabā.

**noraidīt** *J.E.* pieteikumu daļā par barjeras, piebūves – ieejas pirtī un baseina */adrese/* namā nojaukšanu, personiskā kaitējuma un mantisko zaudējumu atlīdzināšanu.

Spriedumu šajā daļā var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

**noraidīt** *J.E.* pieteikumu daļā par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu pret *A.Z.* un *V.Č.*

Šajā daļā spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese (paraksts) D.Suipe

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____D.Suipe
Rīgā, 2009.gada 18.decembrī